

Lekce 10

Participia – použití ve větách (klíč)

David sídlil v Jeruzalémě	דָּוִד יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם
A uviděl umývající se ženu	וַיֵּרָא אִשָּׁה רֹחֶצֶת
Zdali nepřicházíš z cesty?	הֲלוֹא מִדֶּרֶךְ אַתָּה בָּא
Schráno a Izrael a Juda sídlí ve stanech a můj pán Jóab a služebníci mého pána táboří na poli	הָאָרוֹן וְיִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה יֹשְׁבִים בְּסֻכּוֹת וְאֹדְנִי יוֹאָב וְעַבְדֵּי אֹדְנִי עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה חֲנִים
A stříleli střelci (= střílející) na tvé služebníky z hradby	וַיִּירוּ הַמּוֹרִים אֶל-עַבְדֶּךָ מֵעַל הַחוֹמָה
Byli v jednom městě dva muži, jeden bohatý a jeden chudý	שְׁנֵי אָנָשִׁים הָיוּ בְּעִיר אַחַת אֶחָד עָשִׁיר וְאֶחָד רָאשׁ
A vzal ovci toho chudého muže a udělal ji tomu muži přicházejícímu k němu (tj. tomu muži, který k němu přišel)	וַיִּקַּח אֶת-כֶּבֶשֶׁת הָאִישׁ הָרָאשׁ וַיַּעֲשֶׂה לָאִישׁ הַבָּא אֵלָיו
synem smrti je ten muž, který toto učinil! (dosl. „muž toto činící“)	בֶּן-מָוֶת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת
Hle já pozvedám proti tobě zlo z tvého domu	הִנְנִי מִקִּים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ
kdo ví a Hospodin se nesmiluje a chlapec nebude živ?	מִי יוֹדַע וַחֲנַנִי יִהְיֶה וְחַי הַיֵּלֶד
Proč se postím?	לָמָּה זֶה אֲנִי צֹם
Já jdu k němu, a (=ale) on nepůjde ke mně	אֲנִי הֹלֵךְ אֵלָיו וְהוּא לֹא-יָשׁוּב אֵלָי
A hle, Bóaz zrovna přicházel z betléma a řekl žencům: Hospodin s vámi!	וַהֲנִה-בָּעַז בָּא מִבֵּית לָחֶם וַיֹּאמֶר לַקּוֹצְרִים יִהְיֶה עִמָּכֶם
A řekl Bóaz chlapci stojícímu nad ženci: Čí je to dívka? (dosl. komu tato dívka)	וַיֹּאמֶר בָּעַז לְנַעֲרוֹ הִנָּצַב עַל-הַקּוֹצְרִים לְמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת
Blízky je nám ten muž, je z našich zastánců	קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ מִנְּאֻלָּנוּ הוּא